

7

S
Gyld - ne far - ver og sen-som-mer-bri - se fyl - der hjer-tet med ve - mo - dig mu-sik

A
Gyld - ne far - ver og sen-som-mer-bri - se fyl - der hjer-tet med ve - mo - dig mu-sik

T
8
Gyld - ne far - ver og sen-som-mer-bri - se fyl - der hjer-tet med ve - mo - dig mu-sik

B
Gyld - ne far - ver og sen-som-mer-bri - se fyl - der — hjer-tet med ve - mo - dig mu-sik

11

S
- går og nyn - ner en sen-som-mer-vi - se fjernt fra by - ens lar-men-de tra-fik.

A
- går — og nyn - ner en sen-som-mer-vi - se fjernt fra by - ens lar-men-de tra-fik.

T
8
- går og nyn - ner en sen-som-mer-vi - se fjernt fra by - ens lar-men-de tra-fik.

B
- går og nyn - ner en sen-som-mer-vi - se — fjernt fra by - ens lar-men-de tra-fik.

1 Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.

Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
- går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

2 Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.

Stæreflokke svæver højt over øen,
snart ta'r de bort.

Gyldne farver ...

3 Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.

Stille summen mellem blade, som blegner -
aft'nen er nær.

Gyldne farver ...

4 Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem.

Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
- går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.